

141

139

145

135

150

130

190

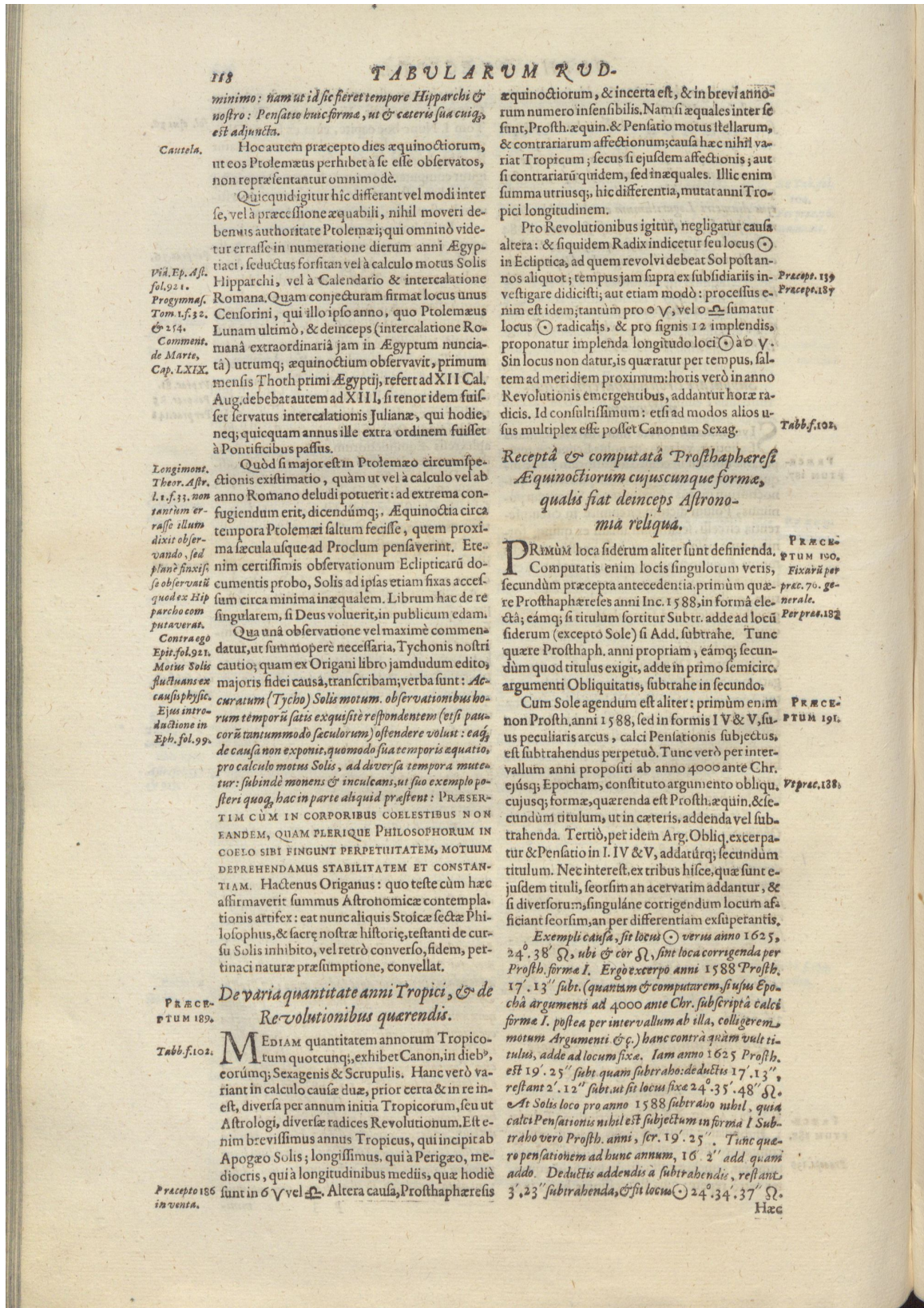
090

240

040

Ende

Anfang

113

TABULARUM RUD.

minimo: nam ut id sic fieret tempore Hipparchi & nostro: Pensatio hinc forma, ut & ceteris sua cuiq; est adiuncta.

Cautela.

Hoc autem præcepto dies æquinoctiorum, ut eos Ptolemæus perhibet à se esse observatos, non representantur omnimodè.

Quicquid igitur hic differant vel modi inter se, vel à præcessionè æquabili, nihil moveri debentis auctoritate Ptolemæi; qui omnino videtur errasse in numeratione dierum anni Ægyptiaci, seductus forsitan vel à calculo motus Solis Hipparchi, vel à Calendario & intercalatione Romana. Quam conjecturam firmat locus unus Censorini, qui illo ipso anno, quo Ptolemæus Lunam ultimò, & deinceps (intercalatione Romanà extraordinarià jam in Ægyptum nunciatà) utrumq; æquinoctium observavit, primum mensis Thoth primi Ægyptij, refert ad XII Cal. Aug. debere autem ad XIII I, si tenor idem fuisset servatus intercalationis Julianæ, qui hodie, neq; quicquam annus ille extra ordinem fuisset à Pontificibus passus.

Vid. Ep. Ast. fol. 92. Progymnas. Tom. 1. f. 32. & 254. Comment. de Martis, Cap. LXXIX.

Longimont. Theor. Astr. l. 1. f. 33. non tantum errasse illum dixit observando, sed plura fixisse observantia quod ex Hipparcho computaverat.

Contra ego Epist. fol. 92. Motus Solis Julianus ex causis physice. Eius introductione in corv. tantummodo seculorum ostendere voluit: eaq; de causa non exponit, quomodo sua temporis æquatio, pro calculo motus Solis, ad diversa tempora mutetur: subinde monens & inculcans, ut suo exemplo posteriq; quog; hac in parte aliquid præstent: PRÆSENTIM CUM IN CORPORIBUS COELESTIBUS NON EANDEM, QUAM PLERIQUE PHILOSOPHORUM IN COELO SIBI FINGUNT PERPETUITATEM, MOTUUM DEPREHENDAMUS STABILITATEM ET CONSTANTIAM. Hactenus Origanus: quo teste cum hæc asseriverit summus Astronomicæ contemplationis artifex: eat nunc aliquis Stoicæ sectæ Philosophus, & sacre nostræ historię, testanti de cursu Solis inhibito, vel retrò converso, fidem, pertinenti naturæ præsumptione, convellat.

PRÆCEPTUM 189.

Tabb. f. 102.

Præcepto 186 inventa.

De varia quantitate anni Tropici, & de Revolutionibus quærendis.

MEDIAM quantitatem annorum Tropico-tum quotcumq; exhibet Canon, in dieb; eorumq; Sexagenis & Scrupulis. Hanc verò variant in calculo causæ duæ, prior certa & in re inest, diversa per annum initia Tropico-tum, seu ut Astrologi, diversæ radices Revolutionum. Est enim brevissimus annus Tropicus, qui incipit ab Apogæo Solis; longissimus, qui à Perigæo, mediocris, qui à longitudinibus mediis, quæ hodiè sunt in \odot vel \ominus . Altera causâ, Prosthaphæresis

æquinoctiorum, & incerta est, & in brevi annorum numero insensibilis. Nam si æquales inter se sunt, Prosth. æquin. & Pensatio motus Stellarum, & contrariarum affectionum; causâ hæc nihil variat Tropico-tum; secus si ejusdem affectionis; aut si contrariarum quidem, sed inæquales. Illic enim summa utriusq; hic differentia, mutat anni Tropici longitudinem.

Pro Revolutionibus igitur, negligatur causâ altera: & si quidem Radix indicetur seu locus \odot in Ecliptica, ad quem revolvi debeat Sol post annos aliquot; tempus jam supra ex subsidiariis investigare didicisti; aut etiam modò: processus enim est idem; tantum pro \odot V, vel \ominus sumatur locus \odot radicalis, & pro signis 12 implendis, proponatur implenda longitudo loci \odot à \odot V. Sin locus non datur, is quærat per tempus, saltem ad meridiem proximum: horis verò in anno Revolutionis emergentibus, addantur horæ radices. Id consultißimum: est ad modos alios usus multiplex esse posset Canonum Sexag.

Præcept. 139 Præcept. 137

Tabb. f. 102.

Receptâ & computatâ Prosthaphæresis Æquinoctiorum cujuscunque formæ, qualis fiat deinceps Astronomia reliqua.

PRIMUM loca siderum aliter sunt definienda. Computatis enim locis singulorum veris, secundum præcepta antecedentia, primum quære Prosthaphæreses anni Inc. 1588, in formâ electâ; eamq; si titulum sortitur Subtr. adde ad loca siderum (excepto Sole) si Add. subtrahere. Tunc quære Prosthaph. anni propriam, eamq; secundum quod titulus exigit, adde in primo semicirculo argumenti Obliquitatis, subtrahere in secundo.

PRÆCEPTUM 190. Fixarum per præc. 70. generalis. Per præc. 182.

Cum Sole agendum est aliter: primum enim non Prosth. anni 1588, sed in formis IV & V, situs peculiaris arcus, calci Pensationis subiectus, est subtrahendus perpetuò. Tunc verò per intervallum anni propoliti ab anno 4000 ante Chr. ejusq; Epocham, constituto argumento obliqui, cujusq; formæ, quærenda est Prosth. æquin. & secundum titulum, ut in cæteris, addenda vel subtrahenda. Tertio, per idem Arg. Obliq. excerptatur & Pensatio in I. IV & V, addaturq; secundum titulum. Nec interest, ex tribus hæc, quæ sunt ejusdem tituli, seorsim an æcervatim addantur, & si diversorum, singulane corrigendum locum asserant seorsim, an per differentiam exsuperantis.

PRÆCEPTUM 191.

Præcept. 138.

Exempli causâ, sit locus \odot verus anno 1625, $24^{\circ} 38' \Omega$, ubi \odot cor Ω , sint loca corrigenda per Prosth. formæ I. Ergò excerpto anni 1588 Prosth. $17^{\circ} 13'$ subtr. (quantum & computarem, si usus Epochâ argumenti ad 4000 ante Chr. subscriptâ à calcè formæ I. postea per intervallum ab illa, colligerem motum Argumenti & c.) hanc contra quam vult titulus, adde ad locum fixæ. Iam anno 1625 Prosth. est $19^{\circ} 25'$ subtr. quam subtrahendo deductis $17^{\circ} 13'$, restant $2^{\circ} 12'$ subtr. ut si locus fixæ $24^{\circ} 35' 48'' \Omega$. At Solis loco pro anno 1588 subtrahendo nihil, quia calci Pensationis nihil est subiectum in formâ I. Subtrahendo verò Prosth. anni, scilicet $19^{\circ} 25'$. Tunc quære pensationem ad hunc annum, $16^{\circ} 2'$ add. quam addo. Deductis addendis à subtrahendis, restant $3^{\circ} 23'$ subtrahenda, & si locus \odot $24^{\circ} 34' 37'' \Omega$. Hæc